

en portada | EL CENTRE DE CAN GALTACREMADA

Cultura Popular, S.L.

Inauguració de Can Galtacremada

redacció | Foto Internet

El Centre de Cultura Popular que el Districte va fer sense consultar té l'oposició dels seus primers usuaris.

Fa poc més d'un any saltava la notícia: el Districte crearia un Centre de Cultura Popular a la plaça de Can Galtacremada; semblava una bona nova donat que moltes entitats andreuencques no disposen de local. No obstant, els 'peròs' van trigar ben poc a sortir. Ben aviat es va saber que l'oferta per a algunes de les entitats no era tal, sinó que més aviat era una obligació: havien de deixar els seus respectius locals i traslladar-se al nou Centre, al barri de Tramuntana. A més, la gestió dels espais no seria autònoma com fins ara, sinó que tindria moltes limitacions. Tot i això, diverses entitats van mostrar-se eufòriques i entusiasmadades amb aquest canvi que elles consideraven un gran pas endavant; algunes, com la Satànica i la Germandat de Trabucaines, Geganters i Grallers de Sant Andreu, tenen membres de partits de govern a les seves files, i força sovint han jugat un paper condescendent amb els que manen des de la plaça Orfila.

D'altres entitats, però, mantenen i mantenen una postura radicalment oposada, com és el cas dels Diables de Sant Andreu. Aquesta entitat, que enguany celebra els 25 anys, ja va veure que

allò suposaria una retallada en les seves possibilitats artístiques, creatives i d'autogestió, per diversos motius. Des d'una retallada d'espai dels 400 m2 actuals a uns 100m2 aproximadament, fins a una pèrdua de la capacitat autònoma de gestió de l'espai. A més, el trasllat de totes les entitats a un mateix barri, relativament allunyat del nucli històric on sempre han treballat tampoc convenç a algunes entitats. Tot i això, el Centre es va inaugurar fa pocs mesos amb la participació de les entitats que feliçment n'aplaudien la creació.

Ara, però, el malestar i les queixes entre les entitats partidàries del nou Centre comencen a aflorar, això sí, amb la boca petita. Segons hem pogut saber, al Centre hi està prohibit fumar, menjar i beure, només es pot utilitzar de 17h a 22h, i tot i que s'acaba d'inaugurar ja està altre cop en obres per culpa del terra. Aquestes limitacions són del tot incomprensibles si es pretén desenvolupar la cultura realment popular, que no entén de restriccions ni horaris; a més impedeix certes activitats que podrien ajudar a l'autogestió de les entitats. Ara el centre ja no sembla aquell regal de l'administració que volia cobrir les necessitats de Sant Andreu en matèria de cultura popular. Més aviat, sembla una maniobra per tal de gestionar restrictivament des del poder i mantenir lligades les entitats que dia a dia treballen per mantenir vives les propostes culturals del nostre poble.

amb ulls propis

Quan t'intenten ofegar, crides. Quan et volen fer invisible, et fas veure. Quan et volen obviar, et fas destacar. Quan et volen fer desaparèixer, et fas gran. Aquest vindria a ser el leimotiv de qui està sempre a sota, de qui no hi és, de qui no té veu. D'aquells/es que normalment anomenem 'oprimits/des'. I aquesta és també la nostra filosofia. Fa temps que estem donant voltes a un projecte comunicatiu que sigui el nostre altaveu, la nostra mirada sense filtres ni cortines, la nostra aportació original i fresca a la informació de Sant Andreu. Finalment, fa poc, ens hi vam posar de debò, veient que calia ja fer el pas definitiu, de les cabòries als esborranys, de les propostes als dissenys, de l'ordinador al paper. De la passivitat a l'activitat, de la lectura a la redacció. La nostra editorial duu aquest nom perquè és això el que volem ser i oferir, una mirada que no estigui dictada pels interessos corporativistes o comercials d'aquesta marca o aquella entitat. I és que durant els últims temps hem vist com la nostra veu l'han volgut anar apagant fins a fer-la desaparèixer. I quan diem la nostra ens referim a la de totes aquelles persones que no existeixen perquè només hi són per molestar, la de les que no poden parlar perquè fa temps les van fer mudes, o les van fer inexistentes. La de les que, sincerament i amb tot el dret, no combreguen amb el que diu el poder establert. Aquelles que ara han de parlar per no desaparèixer entre crits agònicament silenciosos i silenciats.

Deficiències en equipaments

redacció | Foto Informa't

Després de 73 anys, tancarà la primera Llar d'infants municipal de Barcelona i accentua la deficiència en equipaments que pateix Sant Andreu.

El 16 abril de 1934, durant la Segona República espanyola, s'inagurava la primera llar d'infants municipal de Barcelona al carrer Castellbell, prop de la Plaça de les Palmeres. Juntament s'hi inagurà també la Biblioteca infantil, que tot i la curta durada tingué un gran èxit. L'any vinent, setanta-tres anys després, la Generalitat i l'Ajuntament han decidit tancar-la, deixant el nucli històric de Sant Andreu amb tan sols una llar d'infants pública, situada al carrer Malats.

Segons les últimes dades de natalitat del propi Districte el 2004 naixien 449 nadons al barri

de Sant Andreu i 1.263 al Districte. Així doncs, s'accentua la manca de serveis i equipaments que pateix. Les Associacions de Veïns i Veïnes i entitats del poble ja han demanat en diverses ocasions la construcció de noves Llars d'Infants, com és en el cas recent de Can Fabra o les Casernes, especialment important davant la construcció de pisos, sumats ja als nous edificis dels voltants de La

Maquinista. Sembla que malgrat això i la importància històrica de l'edifici l'Ajuntament ha decidit posar-lo en lloguer.

Al CEIP Eulàlia Bota continuen en barracons

Ahora el CEIP Eulàlia Bota iniciarà per tercer curs les classes en barracons. I segons preveu la Coordinadora d'AMPAs d'escoles públi-

ques de Sant Andreu quan s'acabi de construir l'escola ja mancaran altre cop places a la zona, degut a la gran quantitat d'edificis que es preveu construir. D'altra banda també denuncien des de fa temps la manca de previsió per tal de solucionar el problema i la manca d'inversió de la Generalitat en educació per al manteniment de les escoles ja existents.

Llar d'Infants El Mar

Una altra Festa Menor?

redacció

La força i empenta que va agafar el Manifest per una Festa Major Digna s'ha diluït quasi fins a la seva desaparició.

Ja som al setembre i comencen els primers preparatius per a la Festa Major. A finals de mes, la Comissió de Festes convocarà, segurament, una primera assemblea oberta i s'obrirà el període d'entrada d'activitats que es tancarà a mitjans d'octubre. Per molt

que la Festa Major no sigui fins al novembre i desembre, ja es comença a respirar festa -i polèmica- a Sant Andreu.

L'any passat, i donades les poques facilitats i molts impediments que el Districte posava per al desenvolupament de la Festa Major, tant l'oficial com les dues alternatives i populars, la Comissió de Festes va endegar una plataforma que reunia a les entitats participants de les festes interessades en la millora d'aquestes. Les seves peticions anaven des d'una major aportació econòmica, fins a millors instal·lacions i infraestructu-

res, així com una crida a la llibertat d'expressió deguda als episodis de censures que patiren actes de les Festes Alternatives i la Festa Major Reivindicativa.

Aquesta plataforma anà dissenyant el manifest abans de la Festa Major i l'acabà de perfilar poc després d'aquesta. Aleshores, però, l'assistència disminuïa progressivament, i semblava que, com que ja havien passat festes, a les entitats poc els importava què reclamar o què demanar per la següent Festa Major. Més tard es decidí anar a cercar signatures i suport, però tampoc es feu gran

cosa. Al juny, la Comissió va voler reunir de nou les entitats per impulsar la recollida de suport i força per parlar amb el Districte; però entre que no es va avisar a totes les entitats, i que l'estiu estava a tocar, l'assistència fou tant mínima que ni es reuniren.

Queda ara pendent una convocatòria per al setembre; en aquesta, però, és possible que les entitats hi tornin a assistir: la Festa Major ja és a tocar i va sent hora de posar-s'hi altre cop. El que no sembla massa factible és recuperar en 2 mesos l'empenta i força d'un any de treball perdut.

ens hi fixem | LA VAGA DE MERCADONA

Un gran exemple

redacció | Foto Indymedia Barcelona

Des del passat 23 de març, els treballadors de la central logística de Mercadona de Sant Sadurn d'Anoia (Alt Penedès) estan en vaga per tal de reclamar unes condicions laborals més dignes.

Des de fa temps, aquests treballadors/es viuen un constant assetjament laboral i unes condicions pèssimes. Exemples són les 45 hores setmanals de treball realitzades sense cobrar les 5 de més com a extres, les fractures a l'esquena dels treballadors/es de càrrega i descàrrega, el 'mobbing', acomiadaments per demanar la baixa laboral o fins i tot el cas d'una treballadora que va perdre la criatura que esperava.

En aquesta central logística, però, només existia la UGT, on els delegats eren els propis encarregats que els obligaven a fer hores extres. Per això, un grup de treballadors/es van decidir sindicar-se a la CNT i plantar cara. Només fer-se públic, l'empresa va suspendre de sou i feina el secretari de la secció durant una setmana i, al no retrocedir, en quatre dies van acomiadar 3 treballadors. Els encarregats perseguien els membres de la secció i amenaçaven la resta de treballadors/es per què no s'afiliessin. Davant d'això, el 23 de març varen convocar una vaga que havia de ser de 10 dies i actualment és indefinida. Les seves

reivindicacions són la readmissió dels treballadors acomiadats, la finalització de l'assetjament laboral, 40 hores setmanals, que es compleixin les mesures legals de seguretat i higiene i que no hi hagi discriminació ni atac a una afiliació sindical concreta.

L'empresa ha intentat comprar els treballadors/es assegurant-los ascensos i altres cops els ha amenaçat. Tot i això, han seguit amb la lluita, han sortit al carrer i han recorregut tots els supermercats de la cadena per tal d'explicar com els tracta Mercadona. Alhora, han pressionat el president, Juan Roig i han promogut el boicot solidari a Mercadona. Des d'aleshores s'han fet accions solidàries arreu dels Països Catalans i l'Estat espanyol. També ha estat important la recollida d'aliments i sobretot la caixa de resistència, ja que els treballadors porten des de l'inici de la vaga sense cobrar. Hi ha la dificultat afegida que molts treballadors/es són immigrades que fa poc que tenen la residència, fet pel qual hi ha molta por a tornar-se a quedar sense papers. És per això que senten que la seva lluita és tan important i consideren que pot servir d'exemple per millorar les condicions laborals.

Els propers 2 i el 9 de setembre han convocat dues manifestacions a Barcelona per 'la resolució del conflicte, la readmissió dels treballadors acomiadats i la llibertat sindical a Mercadona'. I una manifestació l'Onze de Setembre contra la precarietat laboral conjuntament amb els treballadors/es de Seat, Braun, Iberia i la Xarxa contra els Tancaments i la Precarietat per tal de reclamar els seus drets laborals.

Manifestació de suport a la vaga

ras i curt

NOU CASAL POPULAR A NOU BARRIS

La matinada del 6 de juliol l'Assemblea de Joves de Nou Barris va alliberat un espai que estava més de 10 anys inutilitzat. L'objectiu d'aquesta acció és crear un espai alternatiu per als joves, on poder realitzar tallers, una biblioteca, xerrades, etc. alhora d'un espai de trobada i col·laboració entre els diversos col·lectius del barri i obert a totes les veïnes. El local està situat al carrer Argullós 108, prop de la Via Júlia.

VÍDEO PER LA MEMÒRIA HISTÒRICA

El divendres 21 de juliol, l'assemblea local d'Endavant (OSAN) va organitzar la projecció de la pel·lícula 'La ciutat cremada', d'Antoni Ribas, que es contextualitza en la Setmana Tràgica, el juliol del 1909. Era el tercer cop que aquesta assemblea programa una activitat amb la finalitat de 'recuperar la memòria història' d'algun episodi de Sant Andreu. La projecció, que tingué lloc al local de l'AVV de Tramuntana, comptà amb l'assistència de 15 persones.

JORDI HEREU, ALCALDE DE BARCELONA

L'ex-regidor del Districte de Sant Andreu Jordi Hereu, ara portaveu de l'Ajuntament de Barcelona, passarà a ser-ne l'alcalde degut a la nomenació de Joan Clos Ministre d'Indústria, càrrec que ocupava José Montilla, candidat a la presidència de la Generalitat del Principat. Segons sembla, aquesta decisió respon a la por del PSC de perdre l'alcaldia de Barcelona com a conseqüència del Fòrum 2004, la llei del civisme, la gestió del Carmel, etc.

LLUITA CONTRA L'ESPECULACIÓ

Després de la dissolució de la plataforma Sant Andreu per les Casernes aquest curs passat diversos membres i entitats de la campanya volen intentar crear una nova plataforma per tal de lluitar contra la creixent especulació al nostre poble. El TAV, la Fabra i Coats, les mateixes Casernes o el nou barri residencial de la Sagrera podrien ser alguns punts de les seves reclamacions. Aquest mes de setembre celebraran la primera assemblea.

abans d'ahir | 22 DE SETEMBRE DE 1843

Bombardeig del General Prim

L'agost de 1843 es començà a gestar una nova revolta popular coneguda com a Jamancia (del verb caló 'jamar', que vol dir menjar, perquè es deia que combatien pels 5 rals diaris) contra el govern conservador d'Espartero.

D'altra banda el 30 de maig de 1843 Joan Prim i Milans del Bosch s'aixecaven a Reus contra el govern d'Espartero, que caigué i es formà un govern de coalició amb González Bravo, JM López, Narváez, Prim i Serrano. Aquest govern provisional pretenia assolir una Junta Central a Madrid, per la qual cosa eren anomenats 'centralistes'.

Davant el descontentament amb el nou govern s'iniciava a Barcelona la revolta popular que controlà gran part de la ciutat i zones properes fins el novembre del mateix any.

Un manifest de la Junta Suprema Provisional del Govern Provisional manava que quan fossin atacats els milicians i cossos francs centralistes de Vic, Arenys, Granollers, Mataró i el pla de Barcelona, s'havien de concentrar a Sant An-

dreu de Palomar. El 12 de setembre hi confluïren 3.000 homes, es combaté i marxaren a Mataró, deixant-ne 1.000 a Sant Andreu. Prim aprofità la crescuda del riu Besòs per les pluges del 19 i 20 de setembre, que impedia l'auxili de la

Restes de la bomba a l'edifici del carrer Sòcrates

gent del poble i atacà amb 3.000 soldats. S'establí un combat als carrers, i fins la Torrassa (terrenys on actualment hi ha La Maquinista). El dia 22 ordenà de nou l'atac a Sant Andreu amb bombardeig d'artilleria, que enderrocà algunes cases. Encara avui es poden veure

les restes d'una bomba a un edifici del carrer Sòcrates, cantonada amb el carrer Gran de Sant Andreu. Els jamancians es retiraren i abandonaren morts, ferits i material. Per part de l'exèrcit hi hagueren 6 morts i 36 ferits, dels quals els coman-

dants Milans del Bosch i Esteve Galofré (fidel de Prim) de gravetat, que morí pocs mesos després. L'alçament centralista continuà a Mataró i altres ciutats del Principat fins el 22 de novembre, amb la capitulació de Figueres.

ens veiem

2 i 9 de setembre

Manifestacions a la Pl. Universitat 'Per la resolució del conflicte, la readmissió dels treballadors acomiadats i la llibertat sindical a Mercadonà'

10 de setembre

Al migdia paella popular amb actuacions musicals. A la tarda manifestació i acte polític, a la Pl. Revolució (Gràcia)

Onze de setembre

10.30h Homenatge a Gustau Muñoz al c/ Ferran
11h Acte polític al Pg. del Born
12h Manifestació pels presos/es, al Pg. del Born
13.30h Dinar popular
17.00h Manifestació 'Des de l'EI, construïm la UP' a la Pl. Urquinaona

15 de setembre

Jornada del Periòdic Popular L'Accent a les Cotxeres de Sants

16 de setembre

25è aniversari de Diablers. Animació infantil, actuacions musicals, exhibició de diablers i concert a la Pl. Can Fabra

1 d'octubre

Manifestació contra la Guerra al Pg de Gràcia/Rda Sant Pere

parlem de...

Sant Feliu Respon

El Sant Feliu Respon és una publicació bimensual gratuïta editada a Sant Feliu de Llobregat. Va començar ara fa més de 3 anys, en format fotocòpia, i ara ja fa 1 anys que surt per impremta. Tot i això, el que no ha perdut és la seva forma característica: tamany full dinA4 plegat per la meitat vertical que li dona una fesomia inconfusible. Ja des dels inicis, la informació rigorosa però crítica li va donar credibilitat, esdevenint peça in-

formativa clau per a la gent de la vila. No en va, tenen una tirada de 1500 exemplars que distribueixen en tot tipus de locals i comerços. La referencialitat que han aconseguit arriba fins al punt que la gent els pregunta sobre temes dels que en volen més informació. Tenen subscriptors 'en paper' i via internet, una plana web, i s'autogestionen a través de la publicitat de petits comerços i entitats. Format per un equip de 5 perso-

nes, aquesta publicació ha tirat endavant també altres activitats, participant en propostes com les Festes Alternatives de Sant Feliu, per exemple. Des d'aquí volem felicitar aquesta publicació que ha estat de gran inspiració i ajuda a l'hora de tirar endavant el nostre projecte comunicatiu. Podeu trobar la publicació i més informació a la seva web: www.respon.santfeliu.net

> opina
> suggereix
> col·labora
> participa!

santandreuinforma@gmail.com

Edita:
Col·lectiu Andreuenc d'Informació Crítica (CAIC)
assumint la responsabilitat de tots els continguts i opinions expressades